

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 11C/178/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1112231871
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Doricová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2016:1112231871.3

Rozhodnutie

Okresný súd Bratislava I v Bratislave v konaní pred sudkyňou JUDr. Zuzanou Doricovou v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova ul. č. 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598 v zastúpení Fridrich Paľko, s.r.o., Grösslingova 4, 811 09 Bratislava proti odporcovi: Q. J. - F. Q. Q. J., Ž. Z..XX, XXX XX B. o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy takto

rozhodol:

Súd návrh zamieťa.

Súd odporcovi náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom doručeným Okresnému súdu Bratislava I dňa 27.09.2012 domáhal voči odporcovi náhrady škody vo výške 5.175,95 eur a náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 1.035,19 eur podľa Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v dôsledku nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Bratislava I vo veci žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie pre pohľadávku navrhovateľa s prideleným číslom exekučnej veci M., ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere Č..XXXXXXXXX dlžníkom (povinným) P. X. v zákonom stanovenej lehote.

Navrhovateľ návrh odôvodnil tým, že navrhovateľ ako oprávnený v exekučnom konaní navrhol zvolenému exekútorovi vykonať exekúciu pre svoju pohľadávku, ktorá vznikla nesplnením záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere Č..XXXXXXXXX dlžníkom P. X., Z. XX.XX.XXXX. Po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor prideliť registráciou exekučnej veci číslo M..

Exekútor predložil návrh navrhovateľa na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom Okresnému súdu Bratislava I a požiadal o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Exekučný súd napriek tomu, že vec ním prejednávaná nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 06.09.2011 a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, pričom konanie začalo 30.05.2011. K rozhodnutiu o žiadosti o udelenie poverení tak došlo po zákonom stanovenej doby a omeškanie bolo o viac ako 99 dní. Nesprávny úradný postup spočíva v nevydaní rozhodnutia v zákonom stanovenej lehote resp. v primeranom čase a bez zbytočných prietáhov a vykonaním úradného postupu bez splnenia zákonných podmienok.

Exekučný súd vykonaním postupu podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku - preskúmaním žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu spôsobom odporujúcim zákonu, keď súd bez ďalších legálnych predpokladov založil svoju právomoc dôsledkom ktorej zrealizoval úplný judičiálny proces zahŕňajúci zistenie skutkového stavu veci a meritórne rozhodnutie vo veci, čím sa postavil do pozície orgánu vykonávajúceho komplexné preskúmanie exekučného titulu metódou, ktorá exekučnému súdu v rámci zverenej právomoci neprináleží a teda prekročil mieru možného rozhodovania o zákonom vymedzenom okruhu spoločenských vzťahov a porušil zásadu legality. Exekučný súd tým, že svojim nelegálnym postupom

vykonal opätovné posúdenie práva navrhovateľa na zaplatenie dlhu v časti istiny bez splnenia ďalších zákonných podmienok, formálne vyvolal stav, ktorý založil prekážku veci rozhodnutej v právnom vzťahu medzi navrhovateľom ako oprávneným a dlžníkom ako povinným.

V predmetnom prípade neexistovala okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústreďene a so zbytočnými prieťahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o udelení poverenia na vykonanie exekúcie súd pristúpil až po veľmi dlhej dobe.

Nečinnosť okresného súdu nie je ničím ospravedliteľná, pretože počas špecifikovaného obdobia nevykonával vo veci také úkony, ktoré mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa poškodený v predmetnej veci počas súdneho konania nachádzal.

V dôsledku nesprávneho úradného postupu exekučného súdu vznikla navrhovateľovi škoda.

Uplatnený nárok na náhradu majetkovej škody v sume 5.175,95 eur predstavuje náhradu istiny s príslušenstvom, ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu v občianskom súdnom konaní vedenom proti dlžníkovi zo záväzkového zmluvného stavu založeného Zmluvou o úvere.

Uplatnený nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v sume 1.035,19 eur navrhovateľ odôvodnil tým, že náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch si uplatňuje z dôvodu, že samotné konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej dobe v spojení s porušením práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a práva na prejednanie veci v primeranom čase zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom.

Márnym plynutím času boli reálne ohrozené legitímne očakávania navrhovateľa, že správnym postupom súdu dôjde k vymoženiu jeho pohľadávky a tiež došlo k vyvolaniu rizík a to neskorým ukončením procedúry exekučným súdom k zániku povinného, k zmareniu účelu konania pre stratu kontaktu s povinným, k insolvenčii povinného.

Náhrada nemajetkovej ujmy je spravodlivá satisfakcia za konkrétne porušenia zákonných nárokov. Náhrada nemajetkovej ujmy v uplatnenej výške je primeraná za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, porušenie práv navrhovateľa, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a v spravodlivé riešenie veci.

Suma náhrady nemajetkovej ujmy predstavuje 20% z uplatňovanej istiny s príslušenstvom.

Navrhovateľ postupoval podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 a písomnou žiadosťou požiadal odporcu o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody. Odporca však do podania návrhu vo veci samej na žiadosť navrhovateľa pozitívne nereagoval.

Odporca sa k návrhu navrhovateľa vyjadril písomne a návrh žiadal ako neopodstatnený zamietnuť z dôvodu nepreukázania splnenia základných zákonných podmienok, ktoré sú potrebné pre priznanie náhrady škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z.

Odporca uviedol, že navrhovateľ nepreukázal, že činnosťou súdu v namietanom konaní došlo k nesprávnemu úradnému postupu, nepreukázal vznik a výšku skutočnej škody a prípadnej nemajetkovej ujmy a teda nepreukázal ani príčinnú súvislosť medzi tvrdým nesprávnym úradným postupom spočívajúcim v tom, že súd rozhodol o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia po zákonom stanovenej lehote a uplatnenou majetkovou škodou a nemajetkovou ujmou.

Z návrhu navrhovateľa nie je jasný titul nároku na náhradu škody keď nie je zrejmé či navrhovateľ uplatňuje právo z titulu „nezákonného konania“ v podobe nerozhodnutia v zákonom stanovenej lehote, z titulu nesprávneho úradného postupu v podobe prieťahov resp. z titulu rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a teda namieta nezákonné rozhodnutie.

Odporca vo vzťahu k predbežnému prerokovaniu nároku odporca uviedol, že žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody bola podaná 25.09.2012 a návrh bol podaný 27.09.2012 teda pred uplynutím 6-mesačnej lehoty. Vo veci išlo o predčasne uplatnený nárok. Navrhovateľ i napriek opakovaným výzvam na doplnenie žiadosti, ktoré Ministerstvo spravodlivosti SR adresovalo navrhovateľovi po doručení prvotných žiadostí, doručil ministerstvu len všeobecná odpoveď, ktorou navrhovateľ nepreukázal požadované skutočnosti, nedoplnil žiadané informácie, nebol ochotný uviesť dátumy kedy sa dozvedel o škode, nepriložil doklady preukazujúce vyčíslenú majetkovú škodu, neuviedol či boli podávané sťažnosti predsedovi súdu na prieťahy/ústavné sťažnosti, nedoplnil doklady preukazujúce „ohrozenie“ práv zánikom povinného, jeho insolvenčiu, stratou kontaktu s povinným. Navrhovateľ teda neposkytol žiadnu súčinnosť na predbežné prerokovanie podaných žiadostí a tým

zmaril akúkoľvek možnosť predbežne prerokovať nárok na náhradu škody a preto nárok navrhovateľa odporca nepovažoval za predbežne prerokovaný.

K navrhovateľom vytykanému nesprávnemu úradnému postupu súdu vo vzťahu k navrhovateľom uvádzaným prietiahom v exekučnom konaní odporca uviedol, že navrhovateľom neuviedol kroky, ktoré podnikol na odstránenie neželaného stavu a to ani po vyžiadaní súčinnosti v rámci predbežného prerokovania nároku zo strany odporcu. Navrhovateľ neuviedol či využil možnosť podania sťažnosti na zbytočné prietahy v príslušnom konaní predsedovi súdu resp. možnosť podania ústavnej sťažnosti t.z. neuviedol či využil účinné právne prostriedky nápravy na urýchlenie konania. Odporca zároveň poukázal na nález ÚS SR III. ÚS 69/2011-25 z 03.05.2011, podľa ktorého má navrhovateľ postupovať v zmysle zásady vigilanti bus iura (každý nech si stráži svoje právo) a tiež na skutočnosť, že všeobecný súd nie je oprávnený posudzovať prietahy v konaní súdu, túto právomoc má iba predseda súdu alebo Ústavný súd SR. Podľa odporcu žiadosť o informáciu o stave konania nie je možné považovať za riadny prostriedok, ktorý by smeroval k zabráneniu tvrdených prietahov a k ich účinnému odstráneniu na viac ak všetky podania, na ktoré navrhovateľ poukazuje sa celkom zrejme netýkajú predmetného exekučného konania, v ktorom malo dôjsť k pochybeniu, nakoľko dátumy ich podania časovo nezodpovedajú začatiu predmetného exekučného konania. K navrhovateľom vytykanému nesprávnemu úradnému postupu spočívajúceho v údajnom porušení povinnosti súdu vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote odporca uviedol, že navrhovateľ na posúdenie otázky či došlo k nesprávnemu úradnému postupu v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. potrebné dôkazy nepredložil. Z ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku účinného od 01.06.2011 jednoznačne vyplýva skutočnosť, že 15 dňová neplatí ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c a d to znamená pri rozhodnutí rozhodcovského súdu ako exekučnom titule.

Ak bola podaná žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na súd po 01.06.2011, nárok je neopodstatnený. Odporca tiež poukázal na judikatúru Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 16/02 podľa ktorej nedodržanie zákonom stanovenej lehoty neznamená automaticky prietahy v konaní. Zo skutkových okolností, ktoré sa týkajú rozhodovania o žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie je zrejmé, že skúmanie vykonateľnosti rozhodcovských rozsudkov si vyžaduje osobitnú právnu úvahu najmä z ohľadom na to, že tieto sa týkajú právnych vzťahov podliehajúcich režimu spotrebiteľských zmlúv.

K navrhovateľom uvádzanému zamietnutiu návrhu na vydanie poverenia po zákonom stanovenej lehote odporca uviedol, že pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím je okrem iného v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. nevyhnutné, aby nezákonnosť rozhodnutia bola konštatovaná príslušným orgánom, ktorý už právoplatné rozhodnutie z dôvodu nezákonnosti zmení alebo zruší v príslušnom konaní o opravnom prostriedku podanom proti rozhodnutiu. V danej veci však táto podmienka nie je splnená. Rozhodnutie súd nie je možné považovať za nezákonné a zároveň jeho zákonnosť/nezákonnosť nie je možné posudzovať v tomto konaní. K tvrdeniu navrhovateľa, že exekučný súd prekročil svoju rozhodovaciu právomoc keď vykonal „opätovné posúdenie práva navrhovateľa na zaplatenie dlhu“ odporca uviedol, že v zmysle uznesenia Ústavného súdu SR IV. ÚS 60/2011-13 zo dňa 03.03.2011, uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo 146/2011 z 13.10.2011, uznesenia najvyššieho súdu SR sp. zn. 3MCDo 11/2010 z 26.09.2011 má vnútroštátny súd povinnosť ex offo preskúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, nekalú povahu rozhodcovskej doložky rozhodcovského súdu vydaného bez účasti spotrebiteľa, preskúmať či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy a to v takom rozsahu v akom mu to umožňujú vnútroštátne procesné pravidlá v rámci obdobných opravných prostriedkov.

K navrhovateľom uplatnenej náhrady materiálnej škody odporca uviedol, že podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. sa uhrádza skutočná škoda a ušlý zisk pričom pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody je nevyhnutné preukázať existenciu škody. Navrhovateľ však nepreukázal existenciu škody a nároky, ktoré si uplatnil je možné považovať za hypotetické. Navrhovateľ neprodukoval žiadne dôkazy na preukázanie vzniku škody. Nepreukázal existenciu dlžníka ako úplný základ pre preukázanie toho čoho sa domáha, nepreukázal existenciu právoplatného rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia a nepreukázal ani nevyhnutnosť pohľadávky, nakoľko zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia preukázalo len nespôsobilosť konkrétneho rozhodcovského rozsudku byť exekučným titulom. K uplatnenému nároku navrhovateľa na náhradu nemajetkovej ujmy odporca poukázal na § 17 ods. 2, 3 zákona č. 514/2003 Z.z. a uviedol, že výšku nemajetkovej ujmy navrhovateľ určil nesprávne percentuálnou čiastkou z tvrdenej skutočnej škody a i tento nárok považuje odporca za nedôvodný. Vznik nemajetkovej ujmy u právnických osôb a fyzických osôb je odlišný, pocity členov riadiacich orgánov spoločnosti v podobe „frustrácie, úzkosti, neistoty a nedôvery“ sú irelevantné, keďže nemajetkovú ujmu si uplatňuje spoločnosť ako právnická osoba. Navrhovateľ pritom neuniesol dôkazné bremeno ohľadne

tvrdení o zániku podnikateľských aktivít a plánov, ovplyvnení jeho ďalších podnikateľských postupov a nepreukázal, že samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením porušenia jeho práv. Navrhovateľ nepreukázal tvrdený zánik podnikateľských aktivít a podnikateľských plánov a tieto ani bližšie nekonkretizoval, neupresnil v čom a ako situácia ovplyvnila ďalšie podnikateľské postupy navrhovateľa a nepreukázal, že konštatovanie porušenia práva nie dostačujúcim zadosťučinením.

K príčinnej súvislosti odporca uviedol, že pre úspešné uplatnenie práva na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z. je nevyhnutné okrem existencie nesprávneho úradného postupu, vzniku škody či nemajetkovej ujmy, preukázať aj príčinnú súvislosť medzi týmito zložkami. Príčinná súvislosť je priama väzba javov v rámci ktorého jeden jav - príčina vyvoláva druhý jav - následok pričom vzťah príčiny a následku musí byť priamy, bezprostredný, neprerušený. Bez bezprostredného vzťahu príčiny a následku nemožno tvrdiť, že navrhovateľovi vznikla škoda postupom Okresného súdu Bratislava I.

S prihliadnutím na charakter podnikateľskej činnosti navrhovateľa považoval odporca konanie navrhovateľa za v rozpore s dobrými mravmi.

Na základe návrhu navrhovateľa na prikázanie veci inému súdu z dôvodu vylúčenia všetkých sudcov Okresného súdu Bratislava I a vznesenej námietky zaujatosti voči všetkým sudcom Okresného súdu Bratislava I rozhodol Krajský súd v Bratislave uznesením č.k. 4NcC 67/2012-23 zo dňa 18.10.2012 tak, že v prejednávanej veci prejednávajúca sudkyňa Okresného súdu Bratislava I P. I. L. nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania v danej veci keď samotná skutočnosť, že exekučná vec sp. zn. XEr/XXXX/XXXX, v ktorej podľa navrhovateľa došlo k nesprávne úradnému postupu, bola vedená Okresným súdom Bratislava I, nevyvoláva pochybnosť o nezaujatosti ostatných sudcov súdu. nakoľko títo sudcovia nekonali a nerozhodovali v predmetnej exekučnej veci, nie je u nich daný taký pomer k veci, ktorý by vyvolával pochybnosť o ich nezaujatosti.

Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 12.05.2014, ktoré bolo odročené bez pojednania veci na základe žiadosti navrhovateľa z dôvodu návrhu navrhovateľa na prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti navrhovateľa podanej podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky predmetom, ktorej bolo rozhodnutie o porušení práva navrhovateľa na zákonného sudcu a nestranný súd.

Okresný súd Bratislava I uznesením č.k. 11C/178/2012-105 zo dňa 19.08.2014 návrh navrhovateľa na prerušenie konania zamietol ako nedôvodný nakoľko navrhovateľ nepreukázal zákonom stanovené podmienky na prerušenie konania. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť v spojení s uznesením krajského súdu v Bratislave č.k. 9Co/737/2014-131 zo dňa 19. decembra 2014 dňa 09.02.2015.

Pojednávanie nariadené súdom na deň 30.03.2015 bolo opätovne na základe návrhu navrhovateľa odročené bez pojednania veci z dôvodu, že navrhovateľ podaním doručeným súdu dňa 26.03.2015 podal návrh na prerušenie konania do právoplatného skončenia konania o prejudiciálnych otázkach v konaní vedenom na Okresnom súde prešov sp. zn. 7C/6/2010.

Okresný súd Bratislava I uznesením č.k. 11C/178/2012-173 zo dňa 30.12.2015 návrh navrhovateľa na prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku až do právoplatného skončenia konania o prejudiciálnych otázkach, ktoré navrhla predložiť Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR Súdnemu dvoru Európskej únie v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 7C/6/2010 a návrh navrhovateľa na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. b/ a § 109 ods. 2 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku až do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení práva navrhovateľa na zákonného sudcu a práva na nestranný súd zamietol. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 23.01.2016.

Súd podľa § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku konal a rozhodol vo veci na pojednávaní dňa 28.04.2016 v neprítomnosti účastníkov konania, keď účastníci konania sa na nariadené pojednávanie vo veci neustanovili, doručenie predvolania mali riadne a včas vykázané. Odporca svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnil podaním doručeným súdu dňa 21.04.2016, pojednávanie však odročiť nežiadal. Navrhovateľ svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnil podaním doručeným súdu elektronicky dňa 25.04.2016 a žiadal o odročenie pojednania z dôvodu, že podľa jeho názoru nemal možnosť pripraviť sa na pojednávanie, nakoľko mu zo strany súdu nebola oznámením o nariadenom termíne pojednania oznámená i značka identifikujúca konkrétny žalobný návrh, pričom túto značku navrhovateľa súd neoznámil právnomu zástupcovi navrhovateľa ani na jeho dopyt a vzhľadom k tomu, že navrhovateľ na tunajšom súde vedie množstvo konaní, v ktorých vystupuje ako odporca Slovenská

republika zastúpená Ministerstvom spravodlivosti SR, nemal možnosť sa na pojednávanie pripraviť. Navrhovateľ o odročenie pojednávania požiadal s poukazom na skutočnosť, že podľa jeho názoru neboli splnené podmienky podľa § 115 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, nakoľko nebolo možné považovať lehotu na prípravu na pojednávanie za zachovanú.

Súd účastníkom konania elektronicky dňa 26.04.2016 oznámil, že žiadosti navrhovateľa o odročenie dnešného pojednávania nevyhovuje z dôvodu, že predvolanie na nariadený termín pojednávania bolo navrhovateľovi prostredníctvom právneho zástupcu doručené dňa 18.03.2016 a na základe žiadosti navrhovateľa o identifikáciu žaloby bolo následne právnomu zástupcovi navrhovateľa elektronicky dňa 19.04.2016 o 09:08 hod. súdom oznámené, že v konaní vedenom pod sp. zn. XXC/XXX/XXXX je značka navrhovateľa XXXISTINA J..

Podľa názoru súdu v danom prípade súd neodňal účastníkom konania možnosť konať pred súdom, pretože odňatím možnosti konať pred súdom je potrebné považovať taký postup súdu, ktorý znemožnil účastníkovi konania realizáciu procesných práv a právom chránených záujmov (napríklad právo zúčastniť sa na pojednávaní, robiť prednesy, navrhovať dôkazy, vyjadrovať sa k vykonaným dôkazom, navrhovať súdu ďalší procesný postup a pod.). K odňatiu možnosti konať pred súdom dôjde len vtedy, ak pochybenie nastalo výlučne na strane súdu a účastník bol pripravený prijímať rozhodnutia súdu, bol pripravený rešpektovať pokyny súdu. V prípade, že účastník sám svojím konaním, o čo ide v prejednávanej veci, znemožní súdu možnosť a zároveň aj zákonnú povinnosť postupovať podľa Občianskeho súdneho poriadku, nemožno hovoriť o pochybení súdu, o odňatí možnosti účastníkovi konať pred súdom (3Cdo 72/2004, 5Cdo 88/2004, 2Cdo 110/2004, 3Cdo 181/2008, 6Cdo 70/2010).

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dokladmi - list Európskej komisie, Generálneho riaditeľstva pre spravodlivosť pod č. JUST/A3/RM/kb D(2010)] 1360 adresovaný stálemu predstaviteľovi Slovenskej republiky pri Európskej únii, kópia článku z denníka SME zo dňa 16.07.2012 „Vymáhanie dlhov sú nebankovke stopol, tá zákaz obišla“, znalecký posudok č. 1/2013 zo dňa 24.06.2013 vypracovaný L.. P.. X.. F. Q., X., úradný záznam zo spisu Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 3Er/1300/2011 zo dňa 05.12.2013 - návrh na vydanie poverenia vo veci EX 7988/2011 doručený súdu dňa 04.08.2011, rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 15271/10 zo dňa 23.02.2011, uznesenie č.k. 3Er/1300/2011-11 Ex 7988/2011 zo dňa 15.08.2011, uznesenie č.k. 3Er/1300/2011-16 Ex 7988/2011 zo dňa 10.01.2012, Sťažnosť navrhovateľa proti porušovaniu základných práv a slobôd podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky, uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky IV.ÚS 426/2013-10 zo dňa 4. júla 2013, uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky IV.ÚS 519/2013-10 zo dňa 22. augusta 2013 a ostatným obsahom spisu a zistil nasledovný skutkový stav:

Súdny exekútor P.. J. A. podal na Okresnom súde Bratislava I v súlade s ustanovením § 44 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu - Rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu: č.k. SR 15271/10, ktorý vydal Slovenská rozhodcovská, a.s. dňa 23.02.2011 a ktorý sa stal právoplatným dňa 28.03.2011 a vykonateľným dňa 31.03.2011 a to vo veci oprávneného POHOTOVOSTĚ, s.r.o. proti povinnému P. X., Z. XXXX pre vymoženie 1.511,57 eur istiny s príslušenstvom.

Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená Okresnému súdu Bratislava I dňa 04.08.2011 a veci bola pridelená sp. zn. 3Er 1300/11.

Okresný súd Bratislava I uznesením č.k. 3Er 1300/2011-11 Ex 7988/2011 zo dňa 15.08.2011 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol.

Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že súd po právnom posúdení Zmluvy Č.. XXXXXXXXXX konštatoval, že vo veci ide o zmluvu, v ktorej sú dojednané neprijateľné podmienky v rozpore s dobrými mravmi, v rámci, ktorých sa spotrebiteľ vopred vzdáva svojho práva na účinnú procesnú obranu. Súd je povinný skúmať exekučný titul nielen po formálnej stránke ale aj materiálnej stránke, ktorá v tomto prípade nebola obsahovo naplnená a absencia tejto materiálnej vykonateľnosti je prekážkou, ktorá bráni výkonu exekúcie, bez možnosti jej odstránenia.

Rozhodnutie súdu bolo doručené oprávnenému dňa 30.08.2011, exekútorovi dňa 30.08.2011 a nadobudlo právoplatnosť dňa 16.09.2011.

Okresný súd Bratislava I uznesením č.k. 3Er 1300/2011-16 Ex 7988/2011 zo dňa 10.01.2012 exekúciu vedenú pod sp. zn. 3Er 1300/2011 podľa § 44 ods. 3 zastavil. Rozhodnutie súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 23.02.2012.

Ústavný súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. IV. ÚS 519/2013-10 zo dňa 22. augusta 2013 vo veci sťažnosti navrhovateľa ktorou navrhovateľ namietal porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4 NcC/67/2012 z 18. októbra 2012 rozhodol tak, že sťažnosť odmietol pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky na jej prerokovanie.

Podľa § 3 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení účinnom do 31.12.2012 štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 3 ods. 2 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení účinnom do 31.12.2012 zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 9 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení účinnom do 31.12.2012 štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehoty, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa § 9 ods. 2 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení účinnom do 31.12.2012 právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 15 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení účinnom do 31.12.2012 nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 15 ods. 2 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení účinnom do 31.12.2012 ak bola žiadosť podaná na nepríslušnom orgáne, je tento orgán povinný bezodkladne ju postúpiť príslušnému orgánu a upovedomiť o tom poškodeného. Účinky podania žiadosti zostávajú zachované.

Podľa § 16 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení účinnom do 31.12.2012 ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 16 ods. 2 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení účinnom do 31.12.2012 každý je povinný bez zbytočného odkladu na požiadanie príslušného orgánu, ktorý koná v mene štátu, písomne oznámiť skutočnosti, ktoré majú význam pre predbežné prerokovanie nároku.

Podľa § 17 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení účinnom do 31.12.2012 uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 17 ods. 2 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení účinnom do 31.12.2012 v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 17 ods. 3 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení účinnom do 31.12.2012 výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Podľa § 17 ods. 5 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení účinnom do 31.12.2012 v žiadosti o predbežné prerokovanie nároku a pri uplatnení nároku na súde je poškodený povinný uviesť požadovanú výšku úhrady podľa odsekov 1 a 2.

Podľa § 44 ods. 2 Zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení účinnom do 31.12.2011 súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul; ak ide o exekučné konanie vykonávané na podklade rozhodnutia vykonateľného podľa § 26 zákona č. 231/1999 Z.z. o štátnej pomoci v znení neskorších predpisov, exekučný titul sa nepreskúma. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa § 41 ods. 2 písmeno c), d) Zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení účinnom do 31.12.2011 podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade

- c) notárskych zápisníc, ktoré obsahujú právny záväzok a v ktorých je vyznačená oprávnená osoba a povinná osoba, právny dôvod, predmet a čas plnenia, ak povinná osoba v notárskej zápisnici s vykonateľnosťou súhlasila,
- d) vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských súdov a rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených,

Súd vyhodnotil vykonané dôkazy jednotlivo i v ich vzájomnej súvislosti podľa §132 Občianskeho súdneho poriadku a dospel k záveru, že návrh navrhovateľa nie je dôvodný a preto návrh zamietol.

Súd prejednal vec v intenciách tvrdení uvádzanými navrhovateľom, ktorými odôvodňoval svoj návrh a obrany odporcu. Súd upustil od vykonania ďalšieho dokazovania, keďže vykonaným dokazovaním považoval skutkový stav za dostatočne preukázaný na rozhodnutie vo veci a potreba ďalších dôkazov v tomto smere v konaní nevyplývala najavo. Skutkové zistenia nadobudnuté vykonaným dokazovaním považoval súd za dostatočné pre právne posúdenie veci a dôvodnosti návrhu a ďalšie dokazovanie by bolo nadbytočné a nepotrebné z hľadiska zistenia a posúdenia rozhodujúcich skutočností, a preto uzavrel, že nebolo potrebné nariaďovať výnimočné ďalšie dokazovanie nad rozsah dôkaznej aktivity účastníkov konania a uznesením vyhlásil dokazovanie za skončené (§ 120 ods. 1,4 Občianskeho súdneho poriadku).

Základ uplatneného nároku navrhovateľa súd posúdil podľa zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci upravujúcich zodpovednosť za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu.

Podľa citovaných zákonných ustanovení zákona č. 514/2003 Z.z. ide o prípad objektívnej zodpovednosti štátu za škodu za súčasného splnenia troch podmienok a to:

1. nesprávny úradný postup orgánu verejnej moci

2. existencia škody ako majetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch
3. príčinná súvislosť medzi škodou a nesprávnym úradným postupom.

V prípade nesprávneho úradného postupu môže ísť o akúkoľvek činnosť spojenú s výkonom právomoci orgánu verejnej moci, ak pri tomto výkone alebo v súvislosti s ním dôjde k porušeniu pravidiel stanovených právnymi normami pre jeho konanie alebo k porušeniu poriadku, ktorý vyplýva z povahy, funkcie alebo cieľov tejto činnosti. Pre túto formu zodpovednosti je určujúce, že úkony tzv. úradného postupu samy o sebe k vydaniu rozhodnutia nevedú a ak je rozhodnutie vydané, bezprostredne sa v jeho obsahu neprejavia alebo ide o inú nečinnosť orgánu štátu či iné vady v spôsobe vedenia konania.

Navrhovateľ uplatnený nárok na náhradu škody odvodzoval od nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Bratislava I vo veci žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie pre pohľadávku navrhovateľa s prideleným číslom exekučnej veci M., ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere Č.. XXXXXXXXXX dlžníkom (povinným) P. X..

Podľa navrhovateľa exekučný súd rozhodol o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 06.09.2011 pričom konanie začalo dňa 30.05.2011 a tak došlo k rozhodnutiu po zákonom stanovenej dobe a omeškanie bolo o viac ako 99 dní.

Súd mal v konaní za preukázané, že zo strany súdu nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu, nakoľko z obsahu exekučného spisu tunajšieho súdu vedeného pod spisovou značkou 3Er 1300/11 je zrejmé, že žiadosť o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie pre pohľadávku navrhovateľa s prideleným číslom exekučnej veci EX 7988/11, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere Č.. XXXXXXXXXX dlžníkom (povinným) P. X., o vymoženie pohľadávky 1.511,57 eur, bola na súd podaná dňa 04.08.2011. Táto skutočnosť vyplýva z prezenčnej pečiatky súdu opatrenej dátumom 04.08.2011. Súd uznesením zo dňa 15.08.2011 č.k. 3Er 1300/2011-11 Ex 7988/2011 vo veci rozhodol tak, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol.

Súd v konaní o žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia konal, nebol nečinný, keď po doručení žiadosti i následne uznesením zo dňa 15.08.2011 o žiadosti rozhodol t.j. rozhodol za 11 dní od doručenia žiadosti exekútora. V prejednávanej veci teda preukázateľne nedošlo k prieťahom v konaní.

V konaní nebolo preukázané tvrdenie navrhovateľa, že zo strany Okresného súdu Bratislava I došlo k nesprávnemu úradnému postupu keď neboli preukázané prieťahy v konaní, nakoľko nebolo preukázané, že k rozhodnutiu o žiadosti došlo po uplynutí zákonom stanovenej lehoty, že k omeškaniu došlo o viac ako 99 dní a že súd postupoval nesústredene a so zbytočnými prieťahmi a že k rozhodnutiu pristúpil až veľmi dlhej dobe.

Z vykonaného dokazovania nie je zrejmé z čoho navrhovateľ vychádzal, keď v návrhu tvrdil, že súd rozhodol až po 99 dňoch od doručenia žiadosti o vydanie poverenia.

Vo vzťahu k navrhovateľom tvrdenému nesprávnemu úradnému postupu exekučného súdu, keď tento posudzoval exekučný titul - rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu v Bratislave č.k. SR 15271/10 zo dňa 23.02.2011, právoplatný dňa 28.03.2011 a vykonateľný dňa 31.03.2011 súd udáva, že postup súdu, ktorým posudzoval exekučný titul vyplýva z ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku.

Po podaní žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie súd preskúmava žiadosť o udelenie poverenia, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul z hľadiska ich súladu so zákonom. Skúma, či návrh na vykonanie exekúcie má všetky náležitosti, či je k návrhu pripojený exekučný titul opatrený potvrdením (doložkou) o vykonateľnosti, či je exekučný titul materiálne vykonateľný, či sú oprávnení a povinní osobami uvedenými v exekučnom titule. Právoplatný rozhodcovský rozsudok má rovnaké účinky ako rozsudok všeobecného súdu a preto je exekučný súd povinný nakladať s takýmto rozsudkom rovnako ako s rozsudkom všeobecného súdu.

Súdna prax je jednotná v názore, že už v štádiu posudzovania splnenia zákonných predpokladov pre poverenie súdneho exekútora na vykonanie exekúcie sa exekučný súd, okrem iného, zaoberá tým, či rozhodnutie uvedené v návrhu na vykonanie exekúcie bolo vydané orgánom s právomocou na jeho vydanie a či z hľadísk zakotvených v príslušných právnych predpisoch ide o rozhodnutie vykonateľné a to tak po stránke formálnej, ako aj materiálnej (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo 164/1996 zo dňa 27.01.2007).

Postup exekučného súdu teda nemožno považovať za nesprávny úradný postup, nakoľko exekučný súd pri rozhodnutí o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia vychádzal z rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu v Bratislave č.k. SR 15271/10 zo dňa 23.02.2011 a jeho postup našiel svoje vyjadrenie v samotnom rozhodnutí súdu o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia (rozhodnutie

Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 2 Cdom 129/97 zo dňa 29.06.1999). Výsledkom rozhodovacej činnosti exekučného súdu je vyhovie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo jej zamietnutie. Rozhodovacia činnosť je podstatou súdnictva a nemožno ju preto vyhodnotiť ako nesprávny úradný postup (uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky zo dňa 25.08.2009, sp. zn. 25 Cdo 1018/07).

Vzhľadom na vyššie uvedené súd nepovažoval postup exekučného súdu za nesprávny úradný postup, nakoľko exekučný súd nepreskúmal vecnú správnosť rozhodcovského rozsudku, ale posudzoval či exekučný titul nie je v rozpore so zákonom a to v súlade s ustanovením § 44 ods. 2 Exekučného poriadku.

Keďže navrhovateľ nepreukázal ním tvrdenú skutočnosť, že v exekučnej veci došlo k prietahom v konaní a teda že zo strany Okresného súdu Bratislava I došlo k nesprávnemu úradnému postupu, súd sa skutočnosťami ohľadne uplatnenej náhrady škody a náhrady nemajetkovej ujmy nezaoberal, nakoľko ako súd uviedol vyššie, zákonom č. 514/2003 Z.z. stanovené podmienky na priznanie nároku na náhradu škody musia byť splnené súčasne.

Pokiaľ nie je splnená čo i len jedna podmienka nárok na náhradu škody nevzniká. Vo veci nebol preukázaný nesprávny úradný postup a teda ani príčinná súvislosť so vznikom škody.

Súd s poukazom na vyššie uvedené návrh navrhovateľa zamietol, nakoľko v konaní nebolo preukázané, že boli splnené všetky zákonné podmienky v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci pre priznanie nároku navrhovateľa na náhradu škody a náhradu nemajetkovej ujmy v dôsledku nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Bratislava I v konaní udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pre pohľadávku navrhovateľa s prideleným číslom exekučnej veci M., nakoľko v konaní nebol preukázaný nesprávny úradný postup Okresného súdu Bratislava I.

Podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Súd o trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, teda podľa úspešnosti v konaní, avšak úspešnému odporcovi náhradu trov konania nepriznal nakoľko odporca si náhradu trov konania neuplatnil.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava I, písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§205a),

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia, alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona